

menføring med børn og ægtefælle end med forældre, når forsørgelsesevnen hos den herboende ikke kan godtgøres. Der kan endvidere lægges vægt på tilknytningen mellem den herboende og det pågældende familiemedlem. Er et ægteskab således indgået og samlivet etableret, inden den herboende tog ophold her i landet, vil dette forhold tale for, at der - når også andre forhold taler herfor - bortses fra den manglende forsørgelsesevne, hvorimod det i tilfælde, hvor den herboende har indgået ægteskabet med en udenlandsk ægtefælle under opholdet her i landet, i mange tilfælde vil være rigtigst at nægte familiesammenføring, når forsørgelseskravet ikke kan ventes opfyldt.

Også den herboendes tilknytning til det danske samfund kan indgå i vurderingen: Er den pågældende dansk statsborger, vil det være naturligt at tillægge dette forhold stor vægt, således at familiesammenføring med ægtefælle og børn tillades også i dette tilfælde. Spørgsmålet om hvorvidt tilladelse til familiesammenføring med udenlandske forældre til en dansk statsborger kan meddeles, uanset at forsørgelsesevnen ikke kan dokumenteres, må bero på en mere konkret vurdering, men også her kan statsborger-skabet tillægges en vis vægt.

Som nævnt ovenfor gælder den foreslåede regel også for flygtninge. En ansøgning om opholdstilladelse for en flygtningens børn og ægtefælle fra hjemlandet bør imidlertid i almindelighed imødekommes - ligesom ved danske statsborgere - også selv om det ikke kan godtgøres, at forsørgelseskravet kan opfyldes. Har flygtningen indgået ægteskab efter indreisen i Danmark, må det bero på et konkret skøn, bl.a. over flygtningens tilknytning her til landet og muligheden for at bosætte sig i ægtefællens hjemland eller andre lande, om opholdstilladelse kan meddeles på trods af, at forsørgelseskravet ikke kan ventes opfyldt.

For så vidt angår forældre til flygtninge må det bero på et skøn - bl.a. over tilknytningen mellem flytningen og forældrene og over i hvilket omfang forældrene i hjemlandet var optaget i flygtningens husstand under opholdet der - om opholdstilladelse bør gives, men udgangspunktet bør også her være, at forsørgelsesevnen må forlanges godtgjort.

Vurderingen af, om forsørgelseskravet kan ventes opfyldt, forudsættes at ske ved de sociale myndigheders foranstaltning. Udlændingemyndighederne skal således til brug for afgørelsen af en ansøgning om familiesammenføring indhente en udtalelse fra de sociale myndigheder om, hvorvidt den herboende er i stand til at forsørge de familiemedlemmer, der ønskes hertil. De sociale myndigheders indstilling bør være af en sådan karakter, at det klart angives,

om forsørgelseskravet kan forventes opfyldt. Udlændingemyndighederne - dvs. i 1. instans Direktoratet for Udlændinge - der ikke selv er i besiddelse af sagskundskab til vurderingen af dette spørgsmål, skal uden yderligere prøvelse kunne lægge de sociale myndigheders vurdering af forsørgelsesevnen til grund ved afgørelsen om familiesammenføring.

Direktoratets afgørelse om opholdstilladelse vil kunne indbringes for Justitsministeriet.

De sociale myndigheders vurdering af den herboendes forsørgelsesevne bør tage udgangspunktet i den levestandard, der er sædvanlig i Danmark. Der henvises herom til lovforslagets bemærkninger pkt. 2.4. Det vil i den forbindelse være hensigtsmæssigt, at Socialministeriet udsender en vejledning til de sociale myndigheder om principperne for vurderingen af den herboendes forsørgelsesevne.

Opfyldes forsørgelseskravet ikke, har de sociale myndigheder som hidtil hjemmel i bistandslovens § 4 til hjemsendelse af en udlænding, der ikke har de fornødne midler til sit underhold. Det følger af udlændingelovens § 18, at udlændingens opholdstilladelse i disse tilfælde bortfalder. På baggrund af den foreslåede forhåndsvurdering af, om den herboende har evne til at forsørge de familiemedlemmer, der ønskes hertil, vil det være naturligt, at man i højere grad er opmærksom på, at muligheden for at hjemsende udlændinge af forsørgelsesmæssige grunde, når den herboende forsømmer sin forsørgelsespligt, søges benyttet.

I § 9, stk. 5, foreslås indsat hjemmel til, at der i tilfælde, hvor en herboende person undlader at opfylde forsørgelsespligten over for forældre, der er kommet hertil i medfør af reglerne om familiesammenføring - og hvor der ikke findes grundlag for at hjemsende forældrene - kan ske tvangsmæssig inddrivelse af den bistand, som det offentlige yder forældrene efter reglerne om inddrivelse af personlige skatter. Inddrivelsesadgangen gælder såvel, hvor det er forældrenes barn, der har påtaget sig forsørgelsesforpligtelsen, som hvor det er andre, f.eks. besvogrede, der står som garant. Også denne bestemmelse er imidlertid fakultativ, hvilket indebærer, at inddrivelse kan undlades, f.eks. hvis det er klart, at garanten savner midler. På tilsvarende måde kan beløb søges delvis inddrevet - hvis dette - bl.a. under hensyn til udgifternes størrelse og garantens midler - skønnes mest hensigtsmæssigt.

Til nr. 6

Den tidsmæssige betingelse i udlændingelovens §§ 18, stk. 2, og 19, stk. 2, for inddragelse af opholdstilladelse meddelt med henblik på varigt ophold foreslås forlænget fra 2 til 4 år. Beregningen af fristen